

VILKEN SENSATION!

26-åriga Gail Greenough blev första kvinnliga VM-segraren i hoppning!

En 26-årig kanadensiska som innan VM var berömd bara i västra Canada, skrev ridsportshistoria i mitten av juli i Aachen. Gail Greenough blev då den första dam som gått till VM-final och sedan den första dam och icke-europé som vunnit VM-titeln i hoppning!

Tillsammans med den tioårige hannoveranaren Mr T besegrade hon lika oväntat som klart den illustra manliga konkurrenten Conrad Homfeld med Abdullah, Nick Skelton med Raffles Apollo och Pierre Durand med Jappeloup de Luze. I lagtävlingen blev utgången desto mera väntad och historien från OS 1984 upprepade sig, då USA tog guld före Storbritannien.

»Hurra, jag vann!» Gail Greenough skriker ut sin lycka efter den avgörande fjärde rundan i VM-finalen, där hon red felfritt på Pierre Durands häst Jappeloup de Luze. (foto: Kristin Lindh)

VM:et gick i Aachen för fjärde gången — de tidigare var '55, '56 och '78 — och innebar första gången på 16 år som Västtyskland inte tog VM-medalj. Det stora bakslaget var storfavoriten Paul Schockemöhles och Deisters oväntade och beklagansvärda sorti i andra omgången.

Strålande start — bedrövligt slut

De trefaldiga europamästarna Paul och Deister blev något av moraliska finalister vid VM:et, som Schockemöhle förklarade var hans verkliga ambition att vinna redan för tre år sedan då han tog sin andra av tre raka EM-titlar.

Efter en strålande uppladdning som inkluderade seger i tyska mästerskapet i juni, ledde ekipaget VM-et efter första omgångens tidshoppning på onsdagen. Men i nationshoppningen på torsdagen rev Deister först

i trekombinationen och därefter sista hindret i första rundan. Framridningen till andra rundan präglades sedan av »ju fler kockar desto sämre soppa» — många var på plats för att ge goda råd. Hindren lades upp högre än det brukas när Deister hoppar fram — han rev, slog sig, blev nervös och stannade, Paul flög av, Deister blev ännu mer upprörd och stannade igen — och skulle sedan in.

Vid insprånget på trekombinationen stannade sedan Deister åter, två gånger, och när han sedan rev i tredje försöket var ekipagets VM-saga all och Paul lät honom utgå — under föga sportsliga buanden från delar av publiken. Besvikelsen i schockemöhlelägret var gränslös och bakslaget innebar också att det tyska laget dalade ned från bronsplats till en femteplacering.

Canada nära brons

Fyra var Canada, som missade bronsset med mindre än ett fels marginal till titelförsvararna Frankrike. Kanadensarna, som vann guld vid alternativa-OS 1980, förlorade medaljerna på sista hindret i andra omgången, då anketet Ian Millar på Big Ben fick det nedslag laget inte hade råd med.

Amerikanarna tog en ganska väntad seger i lag-VM efter en kamp om guld med engelsmännen. I laget red Katie Monahan/Amadia, Katherine Burdsall/The Natural, Mike Matz/Chef och Conrad Homfeldt/Abdullah. (foto: Jan Gyllensten)

Fransk revansch

Den franska tredjeplaceringen säkrades av lagets systerryttare Pierre Durand med Jappeloup, som endast inkasserade ett kvarts tidsfel — hans tredje runda av fem utan fel på hinder under mästerskapet. Fransmännen hade vunnit alla de fyra stora europeiska uttagningstävlingarna i Rom, Hickstead, Lucerne och Fontainebleau. VM-bronsset innebar en revansch för fjolårets EM på hemmaplan i Dinard, då de blev helt utan medalj och befann sig mitt i en hård intern strid som ledde till att grenledningen och lagledaren Marcel Rozier tvingades avgå. Han efterträddes av Patrick Caron, medlem av guldlaget i Dublin-82.

Engelskt silver

Europamästarna från England — laguppställningen var ryttarmässigt identisk med den i Dinard — blev nu VM-tvåa efter USA. Laget hade siktat på revansch efter OS och en upprepning av segern vid det första lag-VM:et i Aachen '78, och var amerikanerna i hällarna i första rundan på torsdagen. Men när anketet John Whitakers Hopscotch lika okarakteristiskt som Deister stannade och rev i trekombinationen och samlade på sig nära 40 fel, medan amerikanska anketet Homfeldt/Abdullah nollade, vägde vägen åter i amerikanernas favör.

— Jag vet inte vad som hände, sade en synbart besviken John om fjolårets EM-trea Hopscotch. — Han gick bra på framridningen, men har varit väldigt tittig varje gång jag kommit in på banan. Jag vet inte vad jag ska säga, han fick ett bakslag vid fel tidpunkt helt enkelt, tillade John.

Tur för USA

I andra omgången red Nick Skelton åter felfritt på hinder på Raffles Apollo, men efter en felfri ritt av 27-åriga Katherine Burdsall på enmiljondollarshästen The Natural och ett kvarts tidsfel från veteranen Mike Matz med Chef var det amerikanska guldset klart, även utan att John Whitaker kom till start en andra gång. — Jag anser att vi hade tur, konkurrensen var mycket hård och det kunde slutat på flera olika sätt — engelsmännen hade definitivt otur, sade den amerikanske lagledaren Frank Chapot.

Gegos bana inkluderade en trekombination med en grav på 3,90 som b-hinder, föregången av en mur på 145 och följd av en parallellöxa på 145x180) kom liksom för många andra på sista hindret, en parallellöxa på 150x180. Inkluderandet av en vattengrav i en trekombination hade Gego använt sig av också vid tyska mästerskapet.

»Vattenlek»

Även i nationshoppningen »lekte» Gego med vatten och satte ekipagen på prov på sista hindret. Det var en orangevit stationata på 160, som låg med relaterat avstånd efter en 4,50 meter bred vattengrav. På det koppelracket kom Sancerres enda miss i båda rundorna, efter att ekipaget till skillnad från de flesta andra klarat trekombinationen med en blåvit stationata, följd av en blåvit parallellöxa på 150x190 och en blåvit stationata på 155. Tre hinder senare skulle ekipagen genom ett dubbelhinder över vatten med tvåmeters-oxrar.

Tredje omgången

Efter en vilodag på fredagen möttes de dittills 20 främsta VM-ekipagen för ytterligare två rundor över olika banor i tredje omgången på lördagen för att göra upp om de fyra medaljplatserna.

Katie Monahan som låg på 17:e plats kunde inte komma till start med Amadia, som skadat sig och fått sys efter ett stopp på torsdagen.

Regerande vice världsmästaren Malcolm Pyrah låg på tredje plats och hade alltså en finalbiljett inom mycket nära räckhåll, men blev meetingets andre store otursman vid sidan av Paul Schockemöhle. Towerlands Anglezarke gick omkull på framridningen till lördagens första runda och både häst och ryttare slog sig så illa att de inte kunde komma till start.

Uppryckning

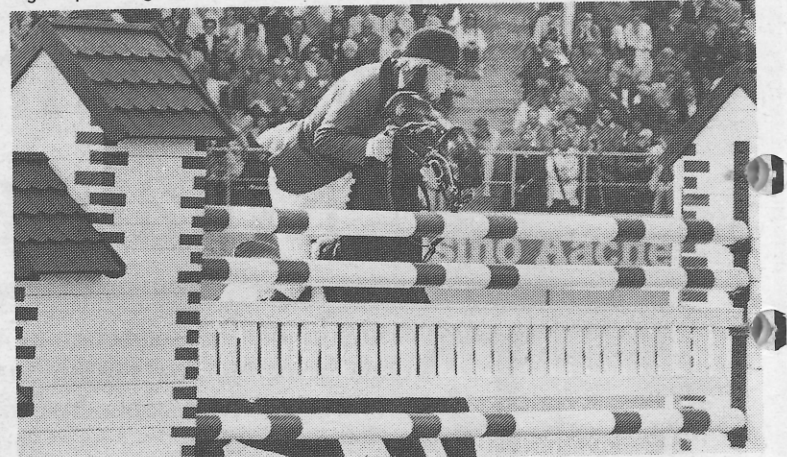
Dagens stora uppryckning presterades av det tyska lagets nya stjärna, 32-åriga Klaus Reinacher på Watsmann-sonen Windus. Han låg på 16:e plats men med endast ett nedslag i första rundan och inget i den andra slutade ekipaget på tionde plats tillsammans med Ian Millar på Big Ben. Världscuptrean Millar var felfri på den första, längre banan och rev en stor parallellöxa i den andra. Katherine Burdsall, som har mind-

Vilken bredd!

Chapot betecknade samtidigt årets VM-lag som det bästa han anfört hittills, bl a genom dess laganda. Med av OS-vinnarna från '84 var bara Conrad Homfeld. Det säger också en del om den amerikanska styrkan och bredden att Världscupvinnaren Leslie Burr-Lenehan med tre GP-hästar i stallat bara var reserv för reserven i laget.

— Jag trodde hela tiden att det skulle bli dem eller vi, och det var otur att det blev dem, sade den brittiske lagledaren Ronnie Massarella.

— Men det var ingen skam att komma tvåa — amerikanerna är väldigt anpassningsbara till olika typer

Arrangörlandet Västtyskland hade otur i VM. Paul Schockemöhle, som nu siktede på en VM-titel efter tre raka EM-segrar, försvann redan i laghoppningen där Deister gick sämre och sämre. Det blev rivningar, stopp och slutligen utgick Paul. (foto: Jan Gyllensten)

av banor och de är briljanta ryttare, det kan man inte ta ifrån dem, tillade han.

Mexico positivt

Den positiva överraskningen i lagtävlingen var Mexiko som tog sjätteplatsen, före alla de övriga europeiska länderna. Laget var bl a beridna på tyska hästar och hade tagit hjälp av både banbyggaren Arno Gego och amerikanen Mike Matz. Sist av de 15 lagen slutade Sovjet med uppmot 200 fel på de tre omgångarna.

Hansen säker

Meetingets enda skandinav, den nordiske mästaren Ove Hansen på Sancerre xx, gjorde en av de solidaste insatserna i VM:ets två första omgångar. Han slutade på 21:a plats och missade därmed mycket oförtjänt att gå vidare till tredje omgången. Ekipaget rev endast ett hinder i alla de tre första rundorna — det sista. Deras enda misstag på onsdagen (då Dr

Titelförsvarare på läktaren

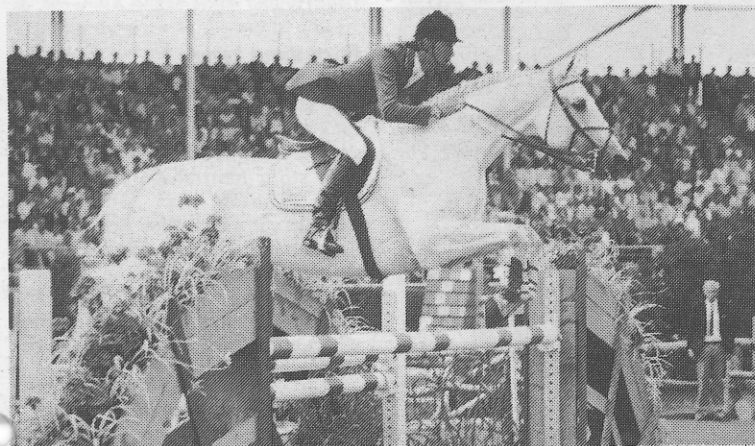
Förre VM-vinnaren Norbert Koof hade inte möjlighet att försvara sin titel i Aachen, utan fick följa mästerskapet från läktarplats. Hans mästarehäst Fire II (som förutom VM-titel också tog lagguld i EM '81 och lagsilver i VM-82) var inte »fit for fight» och Koofs påläggskalv Well Done är bara sju år.

Fire II har i flera år varit drabbad av en rad skador. Vid OS 1984 blev han uttagen till laget men var halt vid ankomsten till Los Angeles. Han opererades förra året av Dr Stihl och stod i 10 månader. Fire startade i en mindre tävling i början av juni i år och var felfri. Han var därmed klar för tyska mästerskapet — men började sedan stoppa. Stihl tillkallades igen — felet denna gång var en klämd ryggner. Stoppandet fortsatte trots behandling och en ny kräpa diagnosticerades. Den botades — men för sent till VM.

Gail Greenough blev den första dam som gått till VM-final och därefter den första dam som vunnit ett VM i hoppning. Tillsammans med sin noveranare Mr T var hon dubbelnolla i både andra och tredje VM-omgången och red sedan felfritt på alla fyra hästarna i finalen! (foto: Krister Lindh)

Conrad Homfeldt var nära att knipa guldet — men fick än en gång nöja sig med att bli tvåa (liksom vid OS 1984). Hans hingst Abdullah var den häst som gick bäst i finalen — han rev bara ett hinder. (foto: K Lindh)

Nick Skelton hade åter otur i ett stort mästerskap. Han red felfritt på tre hästar i finalen — men på kanadensiskans Mr T blev det problem och 10 fel. Nicks Raffles Apollo var en av de hästar som ansågs mest svårridna av finalryttarna. (foto: Krister Lindh)

Pierre Durand blev klart distanserad av sina kollegor i finalen — men så har han också mycket mindre rutin och rider bara någon gång i veckan! Hans häst Jappeloup fick många beundrande ord av VM-finalisterna — både Gail och Nick skulle gärna ha behållit hästen. (foto: K Lindh)

re än två hela GP-säsonger bakom sig, hade genom en sjundeplats på Diskus-sonen The Natural vitting på en finalplats men halkade genom två nedslag i den första och ett i den andra ned till en niondeplats.

Gerry Mullins sjua

Nittonårige kanadensaren John Anderson på westfalaren Goby, hade genom en felfri runda bidragit till Canadas toppplacering på torsdagen och kom åtta efter att ha presterat ännu en felfri ritt. Irländske kavallerikaptenen Gerry Mullins kom fyra i Dublin-VM '82 och var nu nära att åter gå till final med nu sjuttonårige Rockbarton, som matchats ytterst noga med sikte just på denna tävling. Nedslag på sista hindret i andra runda efter 0,25 tidsfel i den första, innebar att de slutade på sjunde plats.

Simon i särställning

Hugo Simon på tioårige The Freak

hade stöd av delar av sin svenska hejarklack. Han tog sjätteplatsen genom en felfri ritt i första runda och ett nedslag på trekombinationen i den andra, förutan vilket han skulle gått till final. Simon befäste genom denna toppplacering ytterligare sin särställning i de senaste årens mästerskapsrullor: av de 23 EM, Världscupfinaler, OS och VM som gått sedan han fick österrikiskt pass 1972, har Simon varit bland de tio bästa i 17! Sjätteplaceringen innebar en enorm upphämtning från onsdagen, då han låg på 36:e plats efter att ha noterat en toptid men fått tre nedslag i tidshoppningen.

Matz nära final

Den främste ryttaren i de amerikanska VM-uttagningarna, Mike Matz, tog femteplatsen och missade med minsta möjliga marginal en finalbiljett efter ett nedslag i båda rundorna på lördagen. 0,44 poäng skiljde honom från chansen att lägga ännu en

medalj till det brons han tog i finalen '78.

Till final gick därmed de fyra som efter Anglezarkes sena strykning legat i topp också före klassen:

— Nick Skelton, 28, och Raffles Apollo hade fått två nerslag i första runda och rev den stora oxern i andra, men höll sig kvar i toppkvartetten.

— Conrad Homfeld, 34, och Abdullah, som varit tvåa efter Schockemöhle/Deister på onsdagen, bidrog ytterligare till det amerikanska guldet med en felfri runda på torsdagen. På lördagen rev de sista hindret i första runda och var felfria i den andra.

— Gail Greenough, 26, och Mr T hade varit dubbelnolla på hinder både i andra omgången — som hon vann — och på lördagen och därmed avancerat från en 24-plats efter onsdagen.

— Pierre Durand, 31, med den 158 cm höge Jappeloup de Luze hade varit ensam om att gå felfritt på hinder i alla de tre kvalomgångarnas fem rundor.

Gail otippad

Det var toppkvartetten som utkristalliserat sig bland 73 ekipage från alla de sex världsdelarna. Homfeld, Skelton och Durand hade redan säkrat en medalj var i lagtävlingen och den individuella finalen skulle på papperet bli en match mellan de båda »jättarna» Homfeld och Skelton, som ju tillsammans med Durand hade en hård uppgörelse om Världscupsegern i Berlin förra året.

Gail Greenough var nästan lika otippad som hon varit innan VM:et startade. Hon hade visserligen överlägset toppat de kanadensiska uttagningarna och gjort bättre resultat än någon annan utom Durand i VM:ets andra och tredje kvalomgång men det förklarades med att hennes ytterligt kapabla häst burit henne runt. Hon hade dessutom vad hon själv innan lottningen ansåg var nackdelen att starta sist, då som hon sade ryttaren riskerar att hästarna blivit uppröda av andras ridning eller trötta. Men hon ställde alla förutsägelser på ända och slutade dagen överst på prispalen.

Durand började dåligt

Pierre Durand fick en negativ finalstart då Jappeloup rev två hinder medan de övriga tre red felfritt på sina egna hästar.

Conrad Homfeld var efter tre minuters provridning först ut på en främmande häst, Nick Skeltons Apollo. Holländaren är känd för att vara stark och svårriden och gav Homfeld fyra fel på femte hindret efter att ha stuckit mot det fjärde.

— Han var den svåraste av dem, helt enkelt väldigt tänd. Det var helt klart han och Mr T som var de knepigaste, sade Conrad efteråt.

Nick Skelton kom snabbt underfund med Jappeloup — som tidigare varit bästa häst i motsvarande hästbytesklasser i Frankrike — och presterade en suverän felfri runda. Liksom Gail förklarade han efteråt att han gärna skulle behållit honom.

Nick och Gail lika

I halvtid låg Nick och Gail lika på noll fel efter att kanadensiskan ridit felfritt på Abdullah. Homfeld halkade efter något då hans tredje häst Jappeloup under en i övrigt superb runda rev insprånget i trekombinationen. Till publikens förnöjelse hade han fått dessa upp lädren flera hål för att hans egna skänklar inte skulle vara i vägen i språnget, men förklarade att det inte bekom honom att rida en så liten häst.

— Jag är ju delägare i Touch of Class xx som jag rider ofta och hon är föga större, sade han.

Nick fick problem med Mr T

Men läget ändrades åter då Nick Skelton kom in på Mr T, som dessförinnan fått tolv fel i en oharmonisk runda med Pierre Durand. Ekipaget rev andra hindret och fick sedan kommunikationsproblem mot den avslutade trekombinationen som resulterade i att Mr T stannade och också fick tidsfel, totalt blev det 10 fel.

— Han var nervös efter Pierres runda och jag måste koncentrera mig på att lugna honom. Det gick efter att han först rusat, men sedan fick vi stoppet, kommenterade Nick.

— Han är mycket känslig och det är nästan ingen annan som suttit på honom på tre år, sade Gail om sin

häst som blev en så svår nöt för hennes konkurrenter.

— Om det händer något så tar det tid innan han lugnar sig igen och när han är störrig börjar han riva, tillade hon.

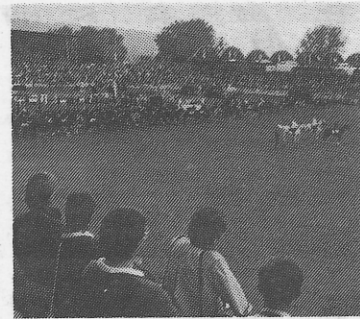
Gail publikfavorit

Gail red även Raffles Apollo felfritt. Hon kom över mållinjen utstrålade lika delar lycka och häpenhet och möttes av stormande applåder — flickan som vid det här laget var den nära 50.000-hövdade publikens älskling ledde plötsligt med två nerslag när bara fjärdehästarna återstod. — Jag tror att det var för att jag var flicka och kom lite underifrån som publiken var med mig och jag hade verkligen glädje av stödet, sade Gail efteråt.

Glädjetjut och tårar

— Det var när bara Jappeloup var kvar att rida som jag började känna trycket, innan dess hade det mest varit kul, kommenterade hon någon timme efter den avgörande ritten. Hon förklarade samtidigt med glädjetårar i ögonvrån att det inte riktigt »gätt in» att hon blivit världsmästare. I början av den sista finalritten kunde den berömda knappålen ha hörts falla, men publiken utbröt snabbt i ett alltmör upphetsat och ljudligt surr som steg till ett förtjust och unisont tjut när Gail och den lilla travarkorsningen klippte hinder på hinder felfritt och Gail gick i mål som den första kvinnliga världsmästaren i hoppning och den tredje som klarat en VM-final helt felfritt.

— Jaha, jag är tydligen »tärna» igen, kommenterade en ovanligt munter Conrad Homfeld med ett engelskt

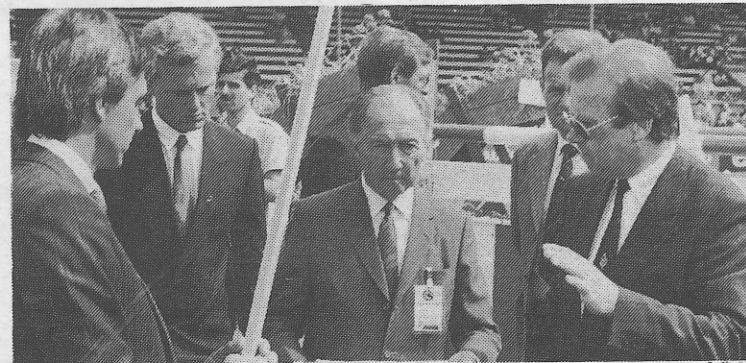
Massor av folk samlades på Aachens vackra tävlingsplats för att övervara VM-tävlingarna. (foto: K Lindh)

uttryck att han liksom vid OS '84 åter nått bara nästan fram till guldet. — Men då var jag mer besviken över att inte vinna, det var så att hjärtat höll på att brista, förklarade den dubbla silvermedaljören senare. Conrad blev nu tvåa medan hans häst Abdulla med totalt fyra fel var finalens bästa häst. — Det visar ju hur privilegierad jag är som får ha en häst som honom, sade Conrad om trakehnerhingsten.

Mindre rutin

Pierre Durand kom med 32 fel på en klart distanserad fjärdeplats. Han påpekade efteråt att han, till skillnad från de tre heltidsridande konkurrenterna, är en ren amatör som bara har tid att rida någon gång i veckan. Han har ridit kanske 20 hästar i hela sitt liv, vilket Skelton och Homfeld kan hinna med på några dagar, förklarade han.

— Visst blir man besviken över att bli fyra i en VM-final när det bara finns tre medaljer, men jag tyckte jag gjorde

FEI:s tekniske delegat Bertalan de Nemethy, USA (mitten) diskuterar finalbanan med banbyggaren Arno Gego (t h) och Olaf Pederson (falterbobbansbyggaren, t v). Gego hade bl a »lekt» rejält med vattenhinder, som skapade en del problem. (foto: Jan Gyllensten)

Ende skandinaviske representant i VM var Norges Ove Hansen på Sancerre xx. De lyckades mycket bra och slutade 21:a — på gränsen till att gå vidare till tredje omgången. (foto: Jan Gyllensten)

de en bra tävling ändå eftersom jag vann de tre kvalen på noll fel, avslutade Durand.

Cecilia Lönnell

I nästa nummer av Ridsport presenterar vi en intervju med VM-segraren Gail Greenough. Vi berättar också om Hans-Günter Winkler, som i samband med VM tog farväl av tävlingsbanorna.

Resultat i den individuella VM-finalen:

	Raffles Apollo	Mr T	Abdullah	Jappeloup de Luze	TOTALT
Gail Greenough, CAN (Mr T)	0	0	0	0	0
Conrad Homfeldt, USA (Abdullah)	4	0	0	4	8
Nick Skelton, GBR (Raffles Apollo)	0	10	0	0	10
Pierre Durand, FRA (Jappeloup de Luze)	8	12	4	8	32
	12	22	4	12	

Resultat i lag-VM (15 nationer deltog):

1. USA	23,63 fel
Katie Monahan/Amadia, Katherine Burdall/The Natural, Michael Matz/Chef och Conrad Homfeldt/Abdullah.	
2. Storbritannien	31,19 fel
Nick Skelton/Raffles Apollo, Michael Whitaker/Next Warren Point, Malcolm Pyrah/Towerlands Anglezarke, John Whitaker/Next Hopscotch.	
3. Frankrike	44,32 fel
Frederic Cottier/Flambeau C, Michel Robert/La Fayette, Patrice Delaveau/Laeken, Pierre Durand/Jappeloup de Luze.	
4. Canada	45,13 fel
5. Västtyskland	52,27 fel
6. Mexiko	72,30 fel
7. Italien	80,47 fel